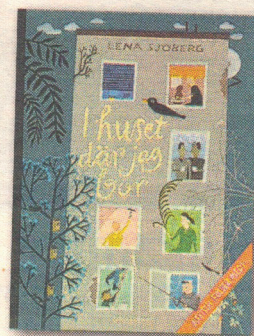

En konstbok mot likformigheten

Lena Sjöberg
I huset där jag bor
Rabén & Sjögren
Ålder: 3-6 år

Här är en bok där bilderna säger mer än tusen ord, och där texten bara är ett litet stöd för upptäcktsfärden i bildernas värld.

Alla, inte minst barn, är intresserade av hur folk har det hemma. Själv minns jag att bara lukten när man kom hem till någon sa en del om vilka människor som bodde där – sedan må informationen ha varit korrekt eller felaktig, men två hem lukta-

de inte lika. Föremål, inredning, ordning med mera byggde sedan vidare på bilden av människorna som bodde i huset.

Här är varje uppslag delat

i fyra delar och visar ett rum hemma hos någon granne, fullt med saker och aktiviteter.

Det är folk som jobbar hemifrån, utövar diverse hobbies, som har husdjur och växter, lagar mat och städar, har olika möbler, inredningsstilar, konst, fotografier och prydnadssaker – och bilderna är späckade av föremål.

Texten är en liten rar rim-saga, ett förrum till poesin. Människorna själva är anonyma; det är deras miljöer som berättar och det blir en egen lek att hitta fler och fler

saker som man inte har sett förut.

Själv kan jag ägna mycket tid åt att försjunka i sådana här bilder. Andemeningen i texten är att det är OK att vara olika, men först och främst är detta en konstupplevelse: det är bilderna som på ett inspirerande sätt talar om vilken mångfacetterad skara vi människor är och måste få vara för att trivas. En motvikt mot alla budskap som försöker pracka på oss samma färger, inredningar, värderingar och livsstil.

Susanne Holmlund